

Александра Станковић,
професор српског језика и књижевности
Основна школа „Браћа Рибар”
Доња Борина

ПРИКАЗ КЊИГЕ:

Мр Душан Станковић: **WEB PORTALI У ИНОВАТИВНИМ
МОДЕЛИМА НАСТАВЕ**, Лозница, Центар за културу „Вук
Карацић”, 2006.

WEB portali – модерни приступ организацији наставе

Развојем телекомуникационих технологија и рачунарских система, сталном везом са Интернетом и учењем које је базирано на хипермедијалним системима, омогућена је примена компјутерске технологије и у настави, чиме је процес учења иновирани и убрзани. Како би дао свој допринос педагошкој пракси и помогао иновирање наставног процеса, Душан Станковић, специјалиста образовне технологије, објавио је књигу *Web portali у иновативним моделима наставе*.

Поред Предговора и библиографских података, књига обухвата још дванаест поглавља: 1. Уводна разматрања; 2. Иновирање наставне технологије; 3. Педагошки ефекти који се постижу коришћењем информационе технологије у настави; 4. Фактори наставе у савременој информационој технологији; 5. Савремени дидактички медији; 6. Савремени системи наставе; 7. Настава помоћу рачунара; 8. Улога Интернета у савременој настави; 9. Приказ Web-portala; 10. Истраживање о значају Web-portala као извора дидактичког материјала за реализацију наставе света око нас у другом разреду; 11. Предлог мера за стручно усавршавање; 12. Закључна разматрања. Списак коришћене литературе обухвата 97 библиографских јединица – књига, чланака из часописа, речника и енциклопедија, као и електронских извора.

Време у којем живимо тежи да се ослободи слабости традиционалне наставе и да школе развије у модерну и савремену институцију, отворену за иновације. Иновирањем наставне технологије васпитно-образовни процес добиће на квалитету, чиме ће наставни процес бити подигнут на један виши ниво. Аутор, зато, даје исцрпну поделу наставних технологија, полазећи од технологије усмене и писане речи и организованог посматрања, преко манипулацијских и оперативних техника, те аудио-визуелне технологије и најсавременијих – компјутерске и мултимедијске технологије. Да би најсавременија технологија постала педагошка стварност у образовно-васпитним институцијама, пре свега, наставни кадар мора бити оспособљен како за примену савремене информационе технологије, тако и за самостално креирање мултимедијалних дидактичких материјала. Оваквим иновирањем процеса учења, у центар образовног система поставља се ученик, његове способности и могућности, радне навике, жеље и интересовања.

У иновативним школама, не само да је измењена позиција ученика, већ се и улога наставника знатно мења. Наставник више није предавач, већ личност која организује наставу, прати напредак ученика и вреднује његов рад, подстиче га да сам открива, закључује и решава постављени проблем.

Након што је објаснио разлику између традиционалне и иновативне школе и истакао најзначајније педагошке ефекте који се постижу иновирањем наставне технологије, аутор је дао и поделу дидактичких медија истичући њихов педагошки значај. Наравно, пре него што савремени дидактички медији потпуно преузму примат над најчешће коришћеним медијима у традиционалној школи, потребно је утврдити позитивне и негативне последице које ће изазвати примена ових медија у наставном процесу.

Да би се наставни процес иновирао, потребно је наставнике упознати, не само са начином коришћења савремених дидактичких медија, већ и са савременим системима наставе. Аутор је у својој књизи дао исцрпан преглед иновативних наставних система који ће ученицима у процесу образовања и васпитања дати сасвим нову позицију. Реч је о индивидуализованој настави, егземплярној настави, програмираној и проблемској настави и настави путем открића.

Међутим, убрзан развој науке и технике омогућио је да у школе продре и настава помоћу рачунара као најсавременији облик организације учења. Учењем путем мреже и образовањем на даљину, ученици су у ситуацији да знања стичу и усвајају помоћу компјутера, да добијају повратну информацију и да вреднују своје знање. У таквом начину стицања знања, велику помоћ савременој настави пружа највећа светска рачунарска мрежа. Стога аутор, Душан Станковић, поред прегледа настанка и развоја Интернета, исцрпно говори и о условима за приступ и прикључење Интернету, о Интернет услугама, World Wide Web-у, електронској пошти, „четовању”, претраживању, дискусионим групама и преносу фајлова.

Поред свега наведеног, аутор нам у својој књизи *Web portali у иновативним моделима наставе*, износи замисао која ће у највећој мери отклонити велики проблем – недостатак дидактичког материјала и образовних софтвера. Пројектовањем Web-portala наставници би били у могућности да користе готове припреме за реализацију наставе свих предмета из свих разреда, уз обиље квалитетног дидактичког

материјала. Наравно, аутор посебно истиче да Web-portali не би смели да шаблонизују наставу, већ само да наставника подстакну на креативност и иновирање наставног процеса. Девето поглавље је управо посвећено етапама у пројектовању Web-portala, прикупљању материјала, изради припрема, графофолија, задатака, тестова и мулти-медијалних презентација, те пројектовању и структури Web-portala и његовој примени.

У свом истраживању о значају Web-portala као извора дидактичког материјала за реализацију наставе света око нас у другом разреду, аутор се бави приступом проблему, предметом и значајем истраживања, циљем, задацима и хипотезама истраживања. Такође, даје табларни преглед популације и узорака истраживања, наводи методе, технике и инструменте које је користио у истраживању. Сprovedено истраживање показује да су наставници заинтересовани за постојање Web-portala, али и да је потребно спровести и темељну обуку и оспособљавање наставника за примену иновација и израду савремених дидактичких материјала који би се користили у процесу образовања и васпитања нових генерација. Зато аутор даје и преглед мера за стручно усавршавање наставника, истичући, пре свега, обуку наставника према ECDL стандардима.

Школа је кичма сваке државе. Без добре школе, без успешне школе, нема ни успешног друштва. Иновативно-креативни рад одлика је сваке школе која тежи ка напретку. Овакав начин рада постао је одлика сваког успешног, креативног практичара (учитеља, наставника, сарадника). Да би успео у својој намери, сваки иноватор мора бити оспособљен за извођење иновација, за практичну примену, не само знања из стручне области, него и одређених методолошких педагошких знања. Процес иновирања наставе представља један од најважнијих корака у савременој школи. Без увођења новина, применом иновативних система наставе и употребом савремених дидактичких медија, не може се замислити савремена школа. Обучавање наставника за примену савремених облика организације учења, али и за израду дидактичких материјала, постаје императив. Књига Душана Станковића, *Web portali у иновативним моделима наставе*, бави се изузетно актуелном темом, њен садржај биће од велике помоћи свима који желе да у процес образовања и васпитања унесу свежину и креативност и који желе да спремно дочекају ново, иновативно доба савременог образовно-васпитног рада.